

## ת"פ (חיפה) 51061-06-24 - מדינת ישראל נ' עבוד ואקים

ת"פ (חיפה) 51061-06-24 - מדינת ישראל נ' עבוד ואקים שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 51061-06-24

מדינת ישראל

נגד

עבוד ואקים (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[23.12.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעבירת התפרצות למגורים בכוונה לבצע עבירה בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם:

במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר המתלונן בדירתו שברחוב XXXX(להלן: "הדירה") יחד עם בני משפחתו וביניהם ילדיו, בגיר בן 25 וקטינה בת 7 (להלן: "הבגיר", "הקטינה" וביחד "הילדים").

בתאריך 17.6.24 בשעה 9:30 או סמוך לכך, הגיע הנאשם לדירתו של המתלונן כאשר באותה עת נכחו הילדים בדירה לבדם.

הנאשם הסתכל מבעד לחלון הדירה, פתח את דלת הכניסה, שהייתה סגורה אך לא נעולה ונכנס לדירה. משנכנס הנאשם לדירה הבחין בקטינה בעודה משחקת במחשב באחד החדרים וברח מהדירה.

תסקירי שירות המבחן:

בטרם טיעונים לעונש, לבקשת הנאשם, הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 44, רווק, התגורר עובר למעצרו בבית אמו. הנאשם שוחרר מהמאסר האחרון שהוטל עליו בחודש מאי 2024, כאשר עם שחרורו לא השתלב בעבודה או במסגרת שיקומית וניהל אורח חיים לא שמור, כאשר עיקרו שימוש בסמים ועיסוק בהשגת סם.

בתסקיר צוין כי הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות, והחל מגיל 13 חבר לחברה שולית עמה נהג לצרוך סמים ולהסתבך בפלילים.

לנאשם עבר פלילי עשיר בגין עבירות שביצע בין השנים 1995 - 2022 בתחום הרכוש, הסמים ואלימות בגין ריצה מאסרים בפועל, חלקם ממושכים.

מהתסקיר עולה כי הנאשם החל לצרוך סמים קשים החל מגיל 14, והוא צורך אותם על בסיס יומיומי, כאשר במהלך ריצוי המאסרים נטל תחליף סם מסוג מתדון, אך לצד זאת עשה שימוש בסמים אחרים, בהתאם לזמינות החומרים הפסיכו-אקטיביים שהיו לרשותו.

הנאשם לא ערך ניסיונות גמילה לאורך השנים, למעט שילובו בטיפול בכלא "חרמון" בשנת 2017, שם לא הצליח לסיים את התוכנית הטיפולית כנדרש.

באשר לעבירה בה הורשע, הנאשם שיתף כי בתקופה שקדמה למעצרו, היה תחת השפעה של שימוש בסמים וכדורים ולא היה מודע באופן מלא למעשיו והשלכותיהם.



הנאשם הביע צער והזדהות עם חווית החרדה של הילדה ואחיה כתוצאה מההתפרצות ומסר כי חווה בושה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חסר כלים להתמודדות וחסר מיומנויות הדרושות לצורך ניהול אורח חיים יציב, אשר בא לידי ביטוי ברצידיביותם בביצוע עבירות רכוש וסמים. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם מתקשה להתמודד באופן פרודוקטיבי במצבי משבר ומחזיק בעיוותי חשיבה באופן בו נותן לגיטימציה להתנהלות עוברת חוק כאשר מצוי במצבים כאלו.

הנאשם מתקשה להתגייס להליכי טיפול במסגרת שב"ס, מכור לחומרים ממכרים, וסובל מלקות בכישורי חיים ובתקשורת עם האחר.

הנאשם עבר בדיקות לצורך בדיקת התאמתו לטיפול בקהילה מוסדית, כחלופת מעצר מוסדית, והוא נמצא מתאים לחלופה, אך בשל מצבו הרפואי כמי שמטופל באינסולין, לא אושרה קבלתו לטיפול בקהילה הראשונה שהופנה אליה. על מנת לבדוק התאמתו לקהילה טיפולית אחרת ביקש שירות המבחן דחייה קצרה, לאחריה יוגש תסקיר משלים. בתסקיר משלים שהוגש, צוין כי הנאשם נדרש לבצע בדיקה של תפקודי ריאות לצורך בדיקת התאמתו לשילוב בקהילה טיפולית. מאחר ולא חלה התפתחות כלשהי בסוגיית הבדיקה הנדרשת, לא עלה בידי שירות המבחן לתת המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם הכולל 32 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים כאשר בגין חלקן ריצה הנאשם מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח (טע/1). עוד הגישה המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין (במסגרת ת"פ 19949-12-22 [טע/2], התיק שהתנהל בפניו) בו הטלתי על הנאשם, בין היתר, שני מאסרים על תנאי, אחד בן 4 חודשים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג עוון ושני בן 6 חודשים לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/3) ובעל פה, כי הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם ביטחונם הפיזי והנפשי של המתלונן ובני ביתו. עוד נטען כי הנאשם במעשיו פגע בערכים שהינם הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

המאשימה טענה כי חומרה יתרה יש לראות במעשי הנאשם נוכח הסיכון החמור שנוצר במפגש בין בני הבית לנאשם. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען, כי לחובת הנאשם 32 הרשעות קודמות, כאשר הרשעתו האחרונה היא מיום 18.7.23, בגין ביצוע עבירות של התפרצות לבניין וגניבה בגין נדון לעונש של 22 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים.

עוד נטען, כי הנאשם השתחרר ממאסרו האחרון ביום 2.5.24 וחרף זאת, ביום 17.6.24 שב לסורו וחזר לבצע עבירות.

המאשימה הוסיפה וטענה כי בגין הרשעתו האחרונה של הנאשם תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי האחד בן 4 חודשים והשני בן 6 חודשים שניתנו במסגרת ת"פ 19949-12-22, דבר שלא הרתיע את הנאשם מלשוב לבצע עבירות דומות.

עוד נטען כי שירות המבחן תיאר בתסקירים את התמכרותו של הנאשם לסמים, את הקושי שלו להתגייס לטיפול וכי לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו בהעדר אופק להתאמתו להליך טיפולי.

לאור האמור, עתרה האשימה להטיל על הנאשם מאסר ברף האמצעי של המתחם לו עתרה שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסרים המותנים במצטבר לכל עונש אחר שייגזר עליו, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלוננים, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הורשע בעבירת התפרצות שבוצעה ברף הנמוך, וכאשר הנאשם ראה שיש מישהו בבית, עזב את המקום מיד ולא גנב דבר. עוד נטען כי הנאשם הודה בפתח משפטו, במסגרת הליך מוקד ונטל אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם לאחר התמכרות של עשרות שנים לסמים, הביע רצון אמיתי להליך גמילה, כאשר שירות המבחן התרשם מרצונו של הנאשם לטיפול, ובגלל קושי טכני לא נמצאה עבור הנאשם קהילה טיפולית ומשכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית.

באשר למתחם העונש ההולם נטען, כי מותב זה שגזר את דינו של הנאשם במקרים דומים בעבר השית עליו 16 חודשי מאסר לאחר ניהול הוכחות, ומכאן ניתן ללמוד על סדר הגודל של המתחם.

עוד נטען, כי בעניינו של הנאשם ניתן תסקיר חיובי, שמתייחס לפוטנציאל שיקומי, ובשל קושי טכני כאמור, לא ניתן לשלבו בהליך שכזה, ומשכך עתר ב"כ הנאשם לסטות בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בתקופת המעצר שריצה הנאשם, החל מיום 17.6.24.

לחילופין, עתר ב"כ הנאשם כי הנאשם ירצה את יתרת המאסר שייגזר עליו בדרך של עבודות שירות, וכי לא יוטלו עליו סנקציות כלכליות בשים לב לכך שהנאשם לא גנב דבר מהדירה. לעניין הפעלת המאסרים על תנאי, עתר ב"כ הנאשם להארכה של המאסרים המותנים, או לחילופין הפעלתם בחופף.

דברי הנאשם:

הנאשם אמר כי רצה ללכת לגמילה, אך לא ניתנה לו האפשרות לכך.

דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירת התפרצות למקום מגורים הינו הגנה על שלום הציבור ורכוש והגנה על תחושת הביטחון של הציבור. עבירה של התפרצות טומנת בחובה פגיעה בתחושת הפרטיות והביטחון של אדם בביתו, בשים לב לסיכון החמור לבני הבית כתוצאה ממפגש עם מבצע העבירה, העלול להפוך לעימות פיזי. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, מטבע הדברים, עבירת התפרצות היא עבירה מתוכננת, הגם שבמקרה זה מדובר בעבירה לא מתוכננת והנאשם ניצל הזדמנות כשזיהה דלת לא נעולה. כתוצאה מהתפרצות לא נגרם נזק לרכוש, וכשזיהה הנאשם כי בבית נמצאים אנשים, יצא מבלי לגנוב דבר ומבלי להיכנס לעימות פיזי עם בני הבית.

מאידך, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם התפרץ לדירה לאור יום וכי צפוי היה כי בדירה ימצאו אנשים והלכה למעשה התרחש מפגש פיזי בין הנאשם לבתו הקטינה בת ה-7 של המתלונן, אשר ללא ספק גרם לה לפחד לפגוש אדם זר בביתה.

בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני.

מדיניות הענישה הנהוגת:

- ברע"פ 638/18 רוני גולן נ' מדינת ישראל (1.5.18) המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. המבקש התפרץ לדירת המתלונן בכוונה לגנוב משם. המבקש הכניס לדירה אדם אחר, שזהותו אינה ידועה, וגנב מהמקום תכשיטים רבים וקסדה. במהלך האירוע, גרם המבקש נזק במזיד לכספת, עת עקר אותה מקיר אליו הייתה מחוברת ושבר את חלקה האחורי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הושת 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- ברע"פ 4081/20 טבדידשווילי נ' מדינת ישראל (19.7.20), המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים ועבירת היזק לרכוש. המבקש פרץ לביתה של המתלוננת, בכך שטיפס למרפסת השירות של ביתה וניפץ חלון. בעוד המבקש חיפש במגירות חדר השינה ובטרם נטל רכוש, ניסה שכנה של המתלוננת לפתוח את דלת הבית. משלא נפתחה, ירד לקומת הכניסה על מנת לצפות בחלון מרפסת השירות, ובסמוך נמלט המבקש מהמקום. כתוצאה ממעשי המבקש נגרם נזק של 2,000 ₪ לחלון. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלת מאסר מותנה, מאסרים מותנים, פיצוי וקנס. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.
- בעפ"ג (י-ם) 24997-04-14 מדינת ישראל נ' בנון (7.7.14) התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש, שנגזר על המשיב על ידי בית משפט השלום. המשיב הורשע בביצוע עבירה של ניסיון התפרצות לבית מגורים, ובית משפט השלום גזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת ארבעה חודשי מאסר על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המשיב ל-13 חודשי מאסר בפועל, כולל המאסר המותנה שהופעל כולו בחופף.
- ברע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.22), המבקש הורשע לאחר הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש התפרץ לדירה כאשר המתלוננת ישנה, הסתובב בדירה וגנב מכשירי טלפון נייד ושעונים. המתלוננת התעוררה, הבחינה במבקש והחלה לצעוק, בעקבות כך המבקש נמלט עד אשר נתפס על ידי המשטרה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל-29 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, ונקבע כי תחת עונשי המאסר על תנאי שהשית בית משפט השלום, יבואו 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת התפרצות מכל סוג, למשך 3 שנים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

- בעפ"ג (חיפה) 38317-02-14 מ"י נ' חאלד תאיה (24.4.14) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ובמקום עונש של 6 חודשים בע"ש, שנגזר על ידי בית משפט השלום בגין עבירה של התפרצות וגניבה, גזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי ציין כי אין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם.
- בעפ"ג (מרכז-לוד) 9393-10-21 טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.22), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע לאחר הודאתו בארבעה אישומים, כולם בעבירות התפרצות/ניסיון התפרצות לבית מגורים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לכל אחת מעבירות ההתפרצות ואילו לניסיון ההתפרצות המתחם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 40 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים חלקם בחופף וחלקם במצטבר כך שסה"כ הושת על הנאשם לרצות 48 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי לעניין ריצוי המאסר בפועל נדחה.
- בעפ"ג (חיפה) 51174-05-17 גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17) הורשע המערער לאחר הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה והזיק לרכוש במזיד. המערער התפרץ לבית מגוריה של המתלוננת, לאחר ששבר את סורג החלון בקומה התחתונה באמצעות אבן וגרם לעקירתו של הסורג מהקיר. בהמשך, נכנס המערער לבית דרך החלון והחל בחיפוש אחר רכוש. תוך כדי החיפוש זרע המערער הרס רב בבית והזיק לרכוש, בין היתר באמצעות סכין שנטל מהמטבח ובאמצעותה חתך כריות ומזרונים במטרה למצוא רכוש. במהלך החיפושים מצא המערער באחת הכריות שחתך, קופסת תכשיטים ובה תכשיטי זהב רבים בשווי כולל של עשרות אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נקבע כי מתחם העונש ההולם יכול היה לעמוד בנסיבות המקרה על עונש שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. עם זאת ערכאת הערעור החליטה שלא להתערב בעונש שהוטל והערעור נדחה.
- בת"פ 10977-09-19 מדינת ישראל נ' אברהם טלה ואח' (29.9.22), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם 2 הורשע לאחר הודאתו בריבוי עבירות רכוש אותן ביצע בצוותא עם נאשמים אחרים, לאחר שקשרו קשר לפרוץ לבתים ברחבי הארץ, והוציאו לפועל את תכניתם העבריינית תוך שימוש במכונית בה נהג הנאשם 2 ואשר נמצאה בחזקתו. מדובר ב-6 אישומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האישומים המייחסים לנאשם עבירת התפרצות למקום מגורים נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, וכי מתחם העונש ההולם בגין עבירות של כניסה למקום מגורים נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 5 שנות מאסר בפועל, הופעלו מאסר מותנה במצטבר כך שעל הנאשם לרצות 5.5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. יצוין כי מדובר במקרה חמור יותר עם נסיבות חמורות יותר כאשר העבירות בוצעו בצוותא, ומשכך, קשה להקיש מגזר דין זה למתחם העונש ההולם בענייננו.



בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי במקרה זה ישנו מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא כעתירת ב"כ הנאשם. שירות המבחן אומנם היה מוכן לשקול שילובו של הנאשם בהליך טיפולי והנאשם לא שולב בהליך מסיבות שלא תלויות בו, אך מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה עגומה אשר לא מלמדת על סיכויי שיקום גם אם הנאשם היה משולב בגמילה, נוכח כישלונות בעברו. קל וחומר, ללא טיפול מוסדי ומסודר סיכויי השיקום של הנאשם נמוכים עד כדי לא קיימים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

לקולא התחשבותי בהודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, נטילת אחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט.

כך גם נתתי דעתי לרצונו של הנאשם לשנות את אורחי חייו ולהשתלב בגמילה.

מאידך, לא ניתן להתעלם מהיות הנאשם, בן 44, רצידיביסט בעיקר בתחום הרכוש, כאשר לחובתו 32 הרשעות קודמות, בעבירות רכוש אלימות וסמים. הרקע לביצוע העבירות הוא שימוש בסמים, והנאשם מיד לאחר שחרורו מבת הסוהר חוזר לסורו על מנת לממן את התמכרותו לסם. הנאשם שוחרר רק בחודש מאי 2024 וכבר בחודש יוני ביצע עבירה מושא תיק זה, מבלי שענישה שהוטלה עליו בעבר או מאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדו מרתיעים אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

תסקיר שירות המבחן, אינו חיובי כטענת ב"כ הנאשם, הגם שהנאשם הביע רצון להשתלב בגמילה, ועולים ממנו נתונים המצביעים על סיכון גבוה להישנות עבירות בעתיד. הנאשם חסר כלים להתמודדות במצבי דחק וחסר מיומנויות הדרושות לצורך ניהול אורח חיים יציב, אשר בא לידי ביטוי ברצידיביזם בעבירות רכוש וסמים. בנוסף, הנאשם מתקשה להתמודד באופן פרודוקטיבי במצבי משבר ומחזיק בעיוותי חשיבה באופן בו נותן לגיטימציה להתנהלות עוברת חוק והוא התקשה להתגייס להליכי טיפול במסגרת שב"ס.

אינני מתעלמת מהעובדה כי מהתסקיר עולה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע רצון לעבור טיפול, וכי בשל אי ביצוע בדיקה נדרשת לא ניתן היה לבחון את התאמתו לקהילה טיפולית. עם זאת אין בכך די כדי להביא להקלה משמעותית בעושו של הנאשם, אשר מסכן פעם אחר פעם את שלום הציבור, ביטחונו ורכושו. לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 13 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 17.6.24.

2. אני מורה על הפעלת שני מאסרים על תנאי, בן 4 חודשים ובן 6 חודשים, שהטלתי על הנאשם בת"פ 19949-12-22 באופן שהם יהיו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק זה. כך שסה"כ על הנאשם לרצות עונש מאסר של 19 חודשים בפועל מיום מעצרו בתאריך 17.6.24.

מצאתי לחפוף את שני התנאים בינם לבין עצמם, בשים לב לעובדה כי הם הוטלו באותו גזר הדין וההפרדה בין התנאים נועדה להקל עם הנאשם ולא להחמיר עמו.

3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, ויורשע בגינה.

נוכח העובדה כי לא נגרם נזק לרכוש ולא נגנב דבר, ובשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי להטיל עליו עונש כלכלי.

בשים לב לרצונו של הנאשם לעבור הליך גמילה, אמליץ לרשויות שב"ס לשלב את הנאשם בטיפול. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.